

PARADISURILE FISCALE

I. Paradis fiscal

Paradisurile fiscale sunt țări sau teritorii în care persoanele fizice sau juridice stabilite aici sunt supuse unui regim privilegiat, fie pentru că nu sunt impozabile, fie pentru că plătesc impozit pe venit sau pe beneficii mai puțin ridicat decât cel plătit în țara din care provin. Paradisurile financiare sunt entități sociale, economice și politice create pentru a atrage investițiile.

Aceste țări se împart în **cinci tipuri**: se poate alege aici domiciliul fiscal, locul de instalare a bazei de lucru, se poate trăi aici, se pot câștiga bani sau se poate obține cetățenia. În prezent există aproximativ 70 de paradisuri fiscale.

1. Avantajele oferite de paradisurile fiscale

a) Beneficii oferite de paradisurile fiscale **persoanelor fizice**: impozitarea nulă sau scăzută.

b) Beneficii oferite de paradisurile fiscale **persoanelor juridice**:

- în anumite țări, beneficiile sunt impozitate în anul imediat următor realizării lor, impozitul fiind calculat pe ansamblul beneficiilor naționale și străine. Acest fapt permite întreprinderilor care au filiale în străinătate să întârzie impozitarea care este subordonată repatrierii beneficiilor.
- aceste țări sunt adesea folosite pentru a efectua tranzacții de brevete, mărci și procedee de fabricație, care constituie bunuri incorporate.
- folosirea unui paradis fiscal facilitează elaborarea și punerea în circulație a documentelor comerciale justificând respectarea reglementărilor comerciale;
- investițiile realizate nu mai antrenează impozite plus-valori în cazul cedării lor;
- conturile în monede convertibile și secretul bancar pot ușura obligațiile gestionarilor în perioada de fluctuație a monedelor și a impozitelor pe dobânzi;

- înființarea unei filiale într-o asemenea țară permite o mai mare suplețe și o discreție mărită în gestiune;
- o filială înființată într-o asemenea țară poate fi utilizată de o întreprindere ca punct de cumpărare pentru propriile sale mărfuri, care vor fi revândute uzinelor din străinătate, profitându-se de remizele obținute fără a pierde beneficiul vânzării.
- înființarea unei filiale într-un paradis fiscal permite cumpărarea de material la prețul pieței locale, fapt care permite realizarea de beneficii neimpozabile.
- firmele mutaționale interesate să devină propriul lor asigurător, înființază companii de asigurări captive, datorită costurilor ridicate ale asigurărilor, precum și datorită caracterului neasigurabil al unora dintre activitățile lor.

2. Sisteme de impozitare

În funcție de sistemul de impunere practicat, paradisurile fiscale pot fi clasificate în trei categorii:

a) țări în care veniturile realizate în străinătate sunt scutite total de impozitul pe profit.

În această situație se plătește o taxă anuală fixă. De exemplu Insulele Virgine, Belize etc.

b) țări în care baza de impozitare nu este profitul realizat ci valoarea capitalului social.

De exemplu Stiftungul din Liechtenstein datorează un impozit egal cu 0,1% din valoarea capitalului social, dar nu mai puțin de 1000 de franci elvețieni.

c) țări în care se impune un venit fix. Cel mai cunoscut paradis fiscal care utilizează acest sistem este Cipru, unde firmele offshore plătesc un impozit de 4,25% din profitul realizat.

3. Compania offshore

Offshore - societate la limită - desemnează o companie care nu desfășoară activitate comercială în țara în care a fost înmatriculată, ceea ce înseamnă că nu realizează venituri din țara de rezidență. Teoretic, companii offshore se pot înregistra în orice țară din lume, dar nu peste tot se pot obține și avantaje fiscale.

Companiile offshore pot fi folosite în foarte multe domenii: domeniul bancar, imobiliar, transport maritim, asigurări, proprietate intelectuală, investiții, finanțe, servicii, comerț, etc.

Cele mai des folosite forme de societăți offshore sunt:

- Compania nerezidentă (non-rezident)

- International Business Company (I.B.C.)
- Companiile exceptate (exempt)
- L.L.C. (Limited Liability Company)
- Trustul

a) Avantajele companiilor offshore

Fiscalitatea redusă. În toate paradisurile fiscale regimul ușor de impozitare al companiilor offshore este garantat prin lege. Fiscalitatea este zero sau aproape zero. Profitul acumulat de companiile offshore se impozitează în statul de rezidență, iar aceste state fie nu aplică nici un impozit pe profitul obținut, fie acest impozit este foarte mic (max. 5%).

Birocrație scăzută. Companiile offshore sunt scutite de obligația de a ține contabilitatea, registrele comerciale și nu sunt obligate la prezentarea bilanțului contabil.

Anonimitate. Datele de identificare ale acționarilor și ale administratorilor nu sunt publice.

Protecția patrimoniului. Legea garantează dreptul de dispoziție absolută a acționarului asupra întregului patrimoniu al companiei. Profitul companiei offshore poate fi utilizat oricând după voința beneficiarului firmei.

Infrastructură bine dezvoltată. Paradisurile fiscale oferă servicii perfecte de telecomunicații, sistem bancar bine dezvoltat și stabil.

b) Înființarea unor firme offshore

Companiile offshore sunt supuse reglementărilor din jurisdicția de origine.

Numele. În unele paradisuri fiscale există restricții cu privire la numele unei companii offshore. Nu vor fi acceptate nume care conțin cuvinte precum

Crown, Royal, iar cuvinte precum International, European, National sunt acceptate numai în anumite condiții. Cuvinte precum Bank, Asigurări, Investiții, Fond necesită o anumită procedură de acordare precum și îndeplinirea unor condiții materiale înainte de acordare.

Capitalul social. În ceea ce privește capitalul social, trebuie făcută distincția între jurisdicția bazată pe sistemul juridic anglo-saxon și cel continental.

- ✓ Sistemul juridic anglo-saxon este mult mai flexibil. Această flexibilitate este cea mai pronunțată în Caraibe.
- ✓ În sistemul juridic continental, mărimea capitalului social și modul de punere la dispoziția firmei este riguros reglementată. De exemplu, în Liechtenstein, acțiunile firmei trebuie subscrise și achitate.

Acțiunile companiei. Acestea pot fi înregistrate sau la purtător. Deținătorii de acțiuni înregistrate sunt înregistrați în documentele companiei, precum și în evidențele publice de la Registrul Comerțului. Acțiunile la purtător nu sunt nominale.

Memorandumul de asociere. Acesta este un document semnat de către acționarii firmei prin care sunt stabilite domeniile în care aceasta își va desfășura activitatea. Compania va fi autorizată să desfășoare doar activitățile nominalizate în acest document. În unele paradisuri fiscale se permite inserarea în acest document a unui paragraf general în care se stipulează că firma are dreptul să desfășoare acele activități care din punctul de vedere al directorilor pot aduce profituri însemnate.

Acționarii. Acționarii companiei pot fi atât persoane fizice cât și persoane juridice. Aceștia sunt deținătorii legali ai companiei.

Directorii. Aceștia răspund de întreaga activitate a companiei, atât în fața acționarilor cât și în fața autorităților.

Secretarul. Poate fi o persoană fizică sau o persoană juridică. Acesta păstrează toate documentele companiei și este responsabil de relațiile companiei cu Registrul Comerțului și cu organizațiile guvernamentale.

Pentru înființarea unei firme offshore este necesar :

- sediu social în țara/teritoriul respectiv;
- contabilitatea firmei să se țină în țara/teritoriul respectiv (**Andora, Hong Kong**);
- proprietarul să fie non-rezident pentru a beneficia de avantajele fiscale oferite (**Bahamas, Jersey, Bermude**);
- ținerea unei adunări generale în fiecare an (**Irlanda, Hong Kong, Nauru, Bermude**);
- un reprezentant în țara/teritoriul respectiv (**Insulele Virgine Britanice**);
- instalarea administrației și a conducerii în țara/teritoriul respectiv (**Uruguay**);
- desfășurarea celei mai mari părți din activitate în străinătate;
- dovada referințelor bancare ale acționarilor (**Gibraltar**);
- cel puțin un secretar rezident (**Cook**).

Înmatricularea companiei se poate face foarte rapid (24 ore) fără a fi necesară prezența proprietarului. Totuși, pentru a putea fi înființate și pentru a putea funcționa, aceste companii trebuie să respecte condiții suplimentare legate de extraterritorialitatea activităților lor și de domiciliere.

c) Contabilitatea

Din punctul de vedere al obligativității ținerii contabilității, în funcție de locul unde își au sediul social firmele offshore se împart în:

- firme care nu trebuie să țină nici un fel de contabilitate, fiind obligate doar la plata unei taxe fixe (**Bahamas, Belize** etc.);
- firme care sunt obligate la ținerea contabilității. De exemplu **Irlanda, Cipru, Uruguay** etc.

d) Organizarea companiilor offshore

Deși, în majoritatea paradisurilor fiscale nu există nici îngrădire legală cu privire la proprietarii sau directorii companiilor offshore, există și unele jurisdicții care impun anumite condiții pe care trebuie să le îndeplinească proprietarii sau managerii acestor companii.

Astfel, în anumite țări care reprezintă paradisuri fiscale se stabilește prin lege numărul proprietarilor/ directorilor (de exemplu: în **Panama**, companiile trebuie să aibă cel puțin trei directori).

Alte țări impun condiții cu privire la naționalitatea directorilor, urmărindu-se să se asigure locuri de muncă cetățenilor statului în care firma este înmatriculată (în **Liechtenstein** de exemplu, cel puțin unul din directori trebuie să fie cetățean al acestui stat).

e) Publicitatea datelor directorilor/ proprietarilor

De cele mai multe ori proprietarii companiilor offshore folosesc directori și acționari împuterniciți pentru a păstra anonimul și confidențialitatea.

Anonimitate totală. Datele privind identitatea directorilor/propietarilor nu trebuie comunicate autorităților. De exemplu **Bahamas, Belize, Insulele Virgine.**

Publicitatea parțială. În **Panama**, de exemplu în registrul Comerțului se înregistrează numai datele de identitate ale directorilor, dar nu și ale proprietarilor.

Publicitatea totală. Atât directorii, cât și proprietarii sunt trecuți în registre publice. De exemplu **Cipru.** Atunci când adevărații proprietari nu doresc ca numele lor să apară în actele constitutive ale societății se recurge la utilizarea proprietarilor/directorilor nominalizați. Astfel, contra cost, una sau mai multe persoane acceptă fie trecute în actele constitutive. De obicei funcționarii nominalizați apar numai în actele constitutive. Toate aceste operații se execută contra cost.